

Sygn. akt III KKN 698/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Andrzej Deptuła (spraw.)

Sędziowie: SSN Przemysław Kalinowski

SSN Antoni Kapłon

Protokolant: Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2000 r.

sprawy **S. Ł.**

skazanego z art. 29 ustawy z 10 lipca 1952 r.

o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. Nr 32 poz. 214) i innych

z powodu kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości na korzyść

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B.

z dnia 30 marca 1953 r., sygn. brak

zmieniającego wyrok Sądu Powiatowego w M.

z dnia 3 marca 1953 r. sygn. Kp [...]

- I. uchyła zaskarżony wyrok i zmieniony nim wyrok Sądu Powiatowego w M. i uniewinnia S. Ł. od popełnienia zarzucanych mu czynów.**
- II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.**

U Z A S A D N I E N I E

Z niebudzących wątpliwości zapisów repertorium Kp Nr [...] b. Sądu Powiatowego w M. wynika, że wyrokiem tego Sądu – zmienionego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 30 marca 1953 r. – S. Ł. skazany został za niewywiązywanie się z obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i mleka art. 29 (ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. – Dz. U. Nr 32, poz. 214, art. 41 dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. – Dz. U. Nr 37, poz. 255 i art. 22 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. – Dz. U. Nr 22, poz. 142) - na karę łączną 8 miesięcy aresztu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata.

Minister Sprawiedliwości, w sytuacji w której wniosek S. Ł. o stwierdzenie nieważności w trybie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 z późn. zm.) nie został uwzględniony – wniósł kasację na korzyść S. Ł., w której zarzucił:

rażącą, mającą wpływ na treść wyroków, obrazę art. 29 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż, art. 22 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach mleka: art. 41 dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków, na skutek ich zastosowania mimo, że przypisane S. Ł. czyny nie wyczerpywały znamion tych przestępstw.

W kasacji zawarto wniosek o uchylenie zaskarżonych wyroków i uniewinnienie S. Ł..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest w pełni uzasadniona i podlega uwzględnieniu.

Trafnie wywiedziono w skardze kasacyjnej, że do znamion przestępstw przypisanych S. Ł. należało „złośliwe uchylanie się” od obowiązków dostaw. Warunek „złośliwości” zaniechania spełnienia obowiązku jest spełniony, gdy sprawca zobowiązany do określonego zaniechania obowiązku tego nie wykonuje pomimo, że ma obiektywną możliwość jego spełnienia. Sprawca taki wykazuje zatem złą wolę, ignorując, w sposób rozmyślny a więc: zawiniony nałożony nań przez prawo obowiązek określonego zachowania.

W sprawie niniejszej przeprowadzone w postępowaniu o uznanie za nieważne skazujących S. Ł. orzeczeń, dowody z zeznań świadków J. S. i Z. W. jednoznacznie wykazały, że kontyngenty dostaw ustalone zostały na poziomie, który z góry niejako czynił niemożność wywiązania się oskarżonego z nałożonych zobowiązań. Skoro tak, a dla pełnej jasności dodać trzeba, iż nie ma podstaw by ustalenia te negować, to skazanie S. Ł. nastąpiło w wyniku rażącego naruszenia prawa materialnego, konsekwencją czego jest konieczność uchylenia zaskarżonych kasacją wyroków i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w wyroku.

Przewodniczący: SSN (Andrzej Deptuła)

Sędziowie: SSN (Przemysław Kalinowski)

(Antoni Kapłon)

aw
f/ak